

РЕШЕНИЕ

№ 6196

гр. София, 29.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **5605** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Застрахователно дружество /ЗД/ [фирма], срещу решение от 06.05.2021г. по НАХД № 14414/2020г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 9-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-539/01.10.2020г., издадено от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на касатора, на осн. чл. 644, ал. 2, предл. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/, е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева за нарушение на чл. 496, ал. 2 във вр. с, ал. 1 от КЗ. Твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно, поради неправилно тълкуване на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Оспорва се твърдяното нарушение да е извършено в условията на повторност. Твърди се че процесното НП не съответства на фактическата обстановка, описана в съставения акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, като на дружеството е наложено наказание за нарушение, което не е било предявено по установения в ЗАНН ред, тъй като повторността при извършване на нарушението е посочена едва в НП. Твърди се и че

неправилно била определена датата на извършване на нарушението. Навеждат се доводи за маловажност на извършеното нарушение. Иска се да се постанови решение, с което да се отмени обжалвания съдебен акт и вместо него се постанови друг, с който се отмени НП предмет на въззивната проверка.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Ответникът КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР, редовно призован, се представлява от юрк. Г.. В съдебно заседание и в писмени бележки изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд - София град, XIX-и касационен състав като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Предмет на касационна проверка е съдебно решение от 06.05.2021 г. по НАХД № 14414/2020 г. на СРС, наказателно отделение, 9 състав, с което е потвърдено НП № Р-10-539/01.10.2020 г., издадено от заместник - председателя на КФН, с което на ЗД [фирма], на основание чл. чл. 644, ал. 2, предл. 2, във вр. с ал. 1, т. 2 от КЗ, е наложено административно наказание "имуществена санкция " в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е приел, че с влязло в сила НП № Р-10-204/06.03.2019 г., влязло в сила на 04.12.2019 г. на ЗД [фирма] с[ЕИК], след потвърждаването му от СРС по НАХД № 628/2019 г. и АССГ по КНАХД № 9116/2019 г., е наложена имуществена санкция в размер 2500.00 лева за административно нарушение по чл.644, ал.2 от КЗ.

След постъпила жалба в КФН на 19.07.2020 г. от В. Л. Л., съдържаща информация за забавено изплащане на застрахователно обезщетение за настъпило застрахователно събитие за л.а. „Фиат М.“ с рег. РК 2133ВА по щета № [ЕГН] във връзка със застраховка ГО на автомобилистите, заведена при ЗД [фирма] с[ЕИК] и с оглед сключено споразумение между застрахователя и застрахования за изплащане на застрахователно обезщетение в размер на 633.33 лева, което споразумение не се изпълнявало от застрахователя, е извършена документална проверка от служители на КФН.

В хода на проверката от КФН е установено, че ЗД [фирма] с[ЕИК] след представени писмени доказателства от застрахованото лице на 02.01.2020г. за установяване на основанията за изплащане на застрахователно обезщетение, след извършен оглед на 06.01.2020 г. на МПС, след изискани сведения на 16.01.2020г. за банковата сметка на застрахованото лице, на 27.01.2020 г. застрахователят уведоми застрахования, че по нейния случай е налице тотална щета по чл.390, ал.2 от КЗ с цитиране на съдържанието на нормата. Застрахователят информира застрахования, че за да се изплати обезщетение следва ползвателя на застрахователни услуги да представи документ, удостоверяващ прекратяването на регистрацията на МПС - л.а. „Фиат М.“ с рег. РК2133ВА и удостоверение от КАТ на лекия автомобил, ведно с двете СРМПС – първа и втора част. Тези доказателства се считали за основания за изплащане на обезщетение. Застрахованото лице В. Л. на 20.02.2020 г. заявила, че не желае да прекрати регистрацията на лекия си автомобил и предложила на застрахователя сключване на споразумение със застрахователя. С ново писмо от 21.02.2020 г.

застрахователя уведомил застрахованото лице Л. какви разпоредби от КЗ са приложими по случая й – чл.390 , ал.2 от КЗ, чл.400, ал.1 от КЗ, чл.400, ал.3 от КЗ с цитиране на нормите им. Предложени са две възможности на застрахованото лице – да й се изплати обезщетение в размер на 633.33 лева при липса на желание за прекратяване на регистрацията на МПС или да се заплати 70 % от действителната стойност на лекия автомобил при представяне на изисканите документи. На 28.02.2020 г. е сключено споразумение между двете страни за изплащане на сумата от 633.33 лева в полза на В. Л. Л., която е изплатена на 27.07.2020 г.

Въз основа на така описаната фактическа обстановка, районният съд е достигнал до извода, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Въззивният съд правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение, че АУАН и НП са в съответствие с материалния закон, т.е. налице е извършено административно нарушение. Тези изводи се споделят от касационната инстанция.

Правилни са изводите на СРС, че е налице нарушение на чл. 496, ал. 2 във вр. с, ал. 1 от КЗ, както и правилно са обсъдени фактите, свързани с това, че нарушението е извършено при повторност, която произтича от предходно санкциониране на въззивния жалбоподател с влязло на 04.12.2019 г. в сила НП № Р-10-204/06.03.2019 г. Както правилно е посочил СРС, датата на която са представени всички изискуеми и необходими документи за установяване на основанието и размера на претенцията пред застрахователя е 02.01.2020 г. Срока за произнасяне по заведената щета, като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума или мотивирано откаже, за санкционираното дружество е 3 месеца. Административно наказващият орган е съобразил, че съгласно чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. (ЗМДВИП) (Обн. ДВ. бр. 28 от 24 Март 2020 г.) за срока от 13 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение спират да текат давностните и други срокове, предвидени в нормативни актове, с изтичането на които се погасяват или прекратяват права или се пораждаат задължения за частноправните субекти, с изключение на сроковете по Наказателния кодекс и Закона за административните нарушения и наказания; поради което приел, че в случая срокът по чл. 496, ал. 1 от КЗ спрял да тече на 13.03.2020 г.

На 09.04.2020 г. е обнародван и влязъл в сила Закон за изменение и допълнение на ЗМДВИП (ДВ, бр. 28 от 2020 г.), като съгл. § 11, т. 5 от същия в § 49 от ЗМДВИП досегашният текст става, ал. 1 и се създава, ал. 2, съгласно която сроковете по Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и други предприятия за колективно инвестиране, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел, Закона за Комисията за финансов надзор, Кодекса за застраховането и част втора от Кодекса за социално осигуряване не се променят, освен в случаите по § 8 и § 44 - 47. Поради това АНО приел, че считано от 09.04.2020 г. срокът по чл. 496, ал. 1 от КЗ продължил да тече за неизтеклия период от този срок, т.е. задължението е било изискуемо до 29.04.2020г. включително /работен ден/. От доказателствата безспорно се установява, че касаторът се е произнесъл на 27.07.2020г., като е изплатил застрахователното обезщетение, деяние, с което е

осъществил състава на нарушението по чл. 496, ал. 2 във вр. с, ал. 1 от КЗ. В тази връзка са неоснователни възраженията на касатора относно съществуваща неяснота при определяне на датата на извършване на нарушението, както и за неправилно квалифициране на деянието.

Съобразно приложимата санкционна разпоредба на чл. 644 от КЗ, на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл. 635 - 643, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя ѝ, се налага имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. - за юридическо лице или едноличен търговец. При повторно нарушение наказанието по, ал. 1, т. 2 - от 2000 до 40 000 лв. Наложенията от административнонаказващия орган "имуществена санкция" е съобразена с разпоредбата на чл. 644, ал. 2, предл. 2 от КЗ, в размер, приблизителен до минималния, предвиден за деяние извършено при условията на повторност, предвид представените доказателства за наличието на влязло в сила НП.

Правилен е и изводът на Софийския районен съд за неоснователност на възражението за посочване на "повторността" като елемент от състава на нарушението едва в наказателното постановление. Разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН не посочва като задължителен реквизит на АУАН приложимата санкционна норма. Определянето на вида и размера на административното наказание, с оглед спецификата на административно наказателното производство е в изключителната компетентност на административно наказващия орган, поради което и същото е сред задължителните реквизити на наказателното постановление (чл. 57, ал. 1, т. 7 от ЗАНН). Поради това, повторността като обстоятелство, относимо към размера на административната санкция, следва да бъде отчетено при неговото индивидуализиране с наказателното постановление.

Касационната инстанция, с оглед формалния характер на нарушението и степента на засягане на обществените отношения, напълно споделя извода на Софийския районен съд за неприложимост на нормата на чл. 28 от ЗАНН, поради което и не намира за необходимо да преповтаря изложените от него доводи в тази насока. Ето защо, предвид гореизложеното, районният съд е постановил решение, с което правилно е потвърдил НП. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

Мотивиран от горното, Административен съд - София град, XIX-и касационен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 06.05.2021 г. по НАХД № 14414/2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

